

prima instanță: I. Sandu
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ion Neculce prin intermediul avocatului său Angela Vuico,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Neculce împotriva lui Pavel Cernat, intervenient accesoriu notarul public Valentina Cramarenco cu privire la declararea nulității contractului de donație și anularea contractului de divizare cu partajare a averii comune,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Ion Neculce, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 12 noiembrie 2015,

c o n s t a t

La 19 iunie 2015, Ion Neculce a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pavel Cernat, intervenient accesoriu notarul public Valentina Cramarenco cu privire la declararea nulității contractului de donație și anularea contractului de divizare cu partajare a averii comune.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 3504 din 30 aprilie 2010, a procurat de la Consiliul orașenesc Căușeni terenul cu suprafața de 0,2813 ha, nr. cadastral 2701219035 din str-la 1 Calea Bezoaiei 20 or. Căușeni. La propunerea pîrîtului a convenit să-i vîndă terenul cu suprafața de 0,2813 ha situat în intravilanul or. Căușeni la prețul stabilit de Organul Cadastral Teritorial Căușeni în sumă de 28 701 lei.

Susține reclamantul că la 23 decembrie 2011 s-a prezentat la notar unde a fost întocmit contractul de donație. Imediat după semnarea contractului, Pavel Cernat i-a achitat suma de 700 Euro și 1000 lei, adică 11 400 lei conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la momentul încheierii contractului, iar restul sumei în mărime de 17 300 lei i-a promis că îi va achita ulterior.

Reclamantul menționează că în luna martie anul 2015 s-a adresat către Pavel Cernat privind achitarea sumei restante în mărime de 17 300 lei, însă ultimul i-a declarat că nu poate pretinde la terenul cu suprafața de 0,2813 ha situat în

intravilanul or. Căușeni, deoarece conform contractului de donație nr. 6779 din 03 decembrie 2011, Ion Neculce i-a donat acest teren.

Indică reclamantul că nu a avut intenția de a încheia un contract de donație, ci un contract de vânzare-cumpărare, însă nu a avut posibilitate de a lua cunoștință cu contractul încheiat la notar, deoarece după semnarea acestuia, Pavel Cernat a luat toate exemplarele.

Solicită Ion Neculce declararea nulității contractului de donație nr. 6779 din 03 decembrie 2011, anularea contractului de divizare cu partajare a averii comune asupra terenului nr. 559 din 21 februarie 2012, încasarea din contul lui Pavel Cernat în beneficul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Căușeni din 12 noiembrie 2013, a fost declarat nul contractul de donație nr. 6779 din 03 decembrie 2011 încheiat între Ion Neculce în calitate de donator și Pavel Cernat în calitate de donatar, potrivit căruia a fost donat terenul cu suprafața de 0,2813 ha, nr. cadastral 2701219035 din str-la 1 Calea Bezoaiei 20 or. Căușeni, destinat construcției locative, fără aducerea părților în poziția precontractuală, a fost recunoscut valabil contractul de vânzare-cumpărare la prețul de 700 Euro și 1000 lei a terenului cu suprafața de 0,2813 ha, nr. cadastral 2701219035 din str-la 1 Calea Bezoaiei 20 or. Căușeni, destinat construcției locative (f.d. 69-71).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, a fost respinsă cererea de apel declarată de Ion Neculce, fiind menținută hotărârea Judecătoria Căușeni din 12 noiembrie 2015 (f.d. 108-116).

La 08 august 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 117)

La 07 octombrie 2016, Ion Neculce prin intermediul avocatului său Angela Vuico a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea stabilirii prețului tranzacției de vânzare-cumpărare a terenului cu suprafața de 0,2813 ha, nr. cadastral 2701219035 din str-la 1 Calea Bezoaiei 20 or. Căușeni, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care prețul tranzacției de vânzare-cumpărare a terenului cu suprafața de 0,2813 ha, nr. cadastral 2701219035 din str-la 1 Calea Bezoaiei 20 or. Căușeni să fie stabilit în mărime de 28 701 lei conform prețului normativ stabilit de Organul Cadastral Teritorial Căușeni.

În conformitate cu art. 434 al.(1) Cod Procedură Civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data pronunțării deciziei, iar în cazul redactării acesteia, de la data înștiințării scrise a părților despre semnarea hotărârii redactate.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 07 octombrie 2016 este depus în termen, deoarece conform copieii plicului, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la 10 august 2016 (f.d. 126).

Recurentul Ion Neculce prin intermediul avocatului său Angela Vuico în motivarea recursului a indicat că, atât instanța de apel, cât și prima instanță la adoptarea hotărârilor contestate au încălcat normele de drept procedural și material, nu a constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii. Recurentul consideră eronată concluzia instanțelor de judecată că prețul tranzacției de vânzare-cumpărare a terenului cu suprafața de 0,2813 ha, nr. cadastral

2701219035 din str-la 1 Calea Bezoaiei 20 or. Căușeni convenit de părți este de 700 Euro și 1000 lei, deoarece susține recurentul părțile au convenit că prețul tranzacției să fie suma de 28 701 lei stabilită de Organul Cadastral Teritorial Căușeni. Astfel recurentul susține că este de acord parțial cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea declarării nulității contractului de donație nr. 6779 din 03 decembrie 2011 încheiat între Ion Neculce și Pavel Cernat și recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a terenului cu suprafața de 0,2813 ha, nr. cadastral 2701219035 din str-la 1 Calea Bezoaiei 20 or. Căușeni, însă nu este de acord cu stabilirea prețului de vânzare-cumpărare.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 03 noiembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Pavel Cernat cererea de recurs depusă de Ion Neculce prin intermediul avocatului său Angela Vuico cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 18 noiembrie 2016 Pavel Cernat a depus referința la cererea de recurs, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Ion Neculce prin intermediul avocatului său Angela Vuico, în cererea de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „ ... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Neculce prin intermediul avocatului său Angela Vuico, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ion Neculce prin intermediul avocatului său Angela Vuico, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî